

Кримський краєвий уряд, як я мав нагоду дізнатися на місці, не заперечує на високу політику. Він взяв собі ближчою метою устатити в краєв епоху та лад зруйнований кривавим нападом большевицьких банд, чого йому в значній мірі і пощастило досягти.

Тепер на черзі робота для уряду української держави. Першим його кроком мусить бути віднесення усіх нерешок для транспорту та зв'язу з Кримом, що можна доконати простим телеграфним наказом. Далі необхідно втворити такий ілал об'єднання з Кримом, щоб останній міг без шкоди для себе з цілком дружнім почуттям перенятися українською орієнтацією.

В Криму найдуше боляться силою української держави. Наш уряд повинен рішуче заявити, що він—ворог всякого насильства. Тих хто жив під жорстоким самодержавством не здивує жадним насильством. Доброзичливість та дружнє почуття хай будуть ґрунтом діяльності українського уряду в Криму. Кримський людство повинна належати власна воля в вирішенню її місцевих справ. Єдина українська ідея, яку ми вважаємо межовою і корисною—це культурна праця та можливе більше домога громадської діяльності серед різноплеменної людності Криму.

Е. Гайдай.

Ще про забутих людей.

Бувши полонені остаточно зрозуміли, що ніхто їм не допоможе і ніхто про них не подумає, а тільки самі вони мусять себе рятувати. Між іншим організація і спільна праця—ось ті єдині засоби, котрими можна боюватись хоч трохи поліпшити своє становище. За останній час утворились у Києві дві організації, складені з бувших полонених. Перша з них має виключно цілі матеріальної допомоги своїм членам, називається „Союз бувших полонених—офіцерів і має вже затверджений статут; на останньому зібранні головою управи союзу обрано полк. Романенка. Друга організація поставила собі значно ширшу мету: проведення культурної праці на національному ґрунті по всій Україні. Ця організація складається переважно з тих полонених, що були в українських таборках Австро-Угорщини і Німеччини і весь час перебування в неволі проводили там культурно-просвітну працю. На зборах, котрі відбулись 30 серпня в помешканні Українського клубу, вибрано організаційну комісію і доручено їй скласти в найближчій часі статут. Можна тільки побажати повного успіху цим новим організаціям, особливо останній, діяльність котрої може принести значну користь рідній країні.

Багато було б, щоб усі українці були полонені гуртувались до праці, де чекають допомоги уряду, бо її, мабуть, ніколи й не буде.

В. Вервицький.

- 1) Всі існуючі постанови шеф-реального уряду про встановлення твердої ціни на поварну сіль (постан. міл. зем. справ від 2-го квітня 1916 р., ч. 29 і від 25 квітня 1917 р. ч. 86) скасується.
- 2) Оголошується вільна продаж селі.
- 3) Соляна комісія при Харківському губернському продовольчому комітеті, яка дієна на підставі постанов зазначених в п. 1, скасується.
- 4) Ліквідації справ соляної комісії доручається 5-му департаменту міністерства продовольчих справ.

Міністр продов. справ (підписав) Гербель.

З приводу смерті І. М. Стешенка.

Збори комісії по вшануванню пам'яті нещодавнього Івана Матвієвича Стешенка відбулись 2 вересня 6 р. в департаменті позашкільної освіти м. п. о. (Терещенківська 2).

На засіданні були присутніми представники від співробітників міністерства освіти, директор української мішаної гімназії, представники українського клубу, українського т-ва допомоги жертвам війни був. Юг Росії, 1-го українського національного хору, представники „Провіста“ з м. Вінниці, представники І комерційної школи, 6 учні Ів. М. Стешенка.

Представники комерційної школи, 6 учнів Ів. Стешенка, бажають утворити стипендію при комерційній школі. Про заснування при українській гімназії стипендії пам'яті нещодавнього Івана Матвієвича добувають і співробітники міністерства освіти. Директор української мішаної гімназії на Червонольській, повідомив про заснування при цій гімназії стипендії для двох недостатніх, але талановитих учнів на спомин І-го народного міністра освіти і поета України.

Постановили: 1) Ухвалити пропозицію представників співробітників міністерства, просить міністерство народної освіти улаштувати при школах, де працював і вчився Ів. М. Стешенко стипендії його імені. 2) Звернутись до міністерства з відповідним проханням, що до стипендії імені Стешенка для командированих за кордон талановитих учнів. 3) Прийняти пропозицію 6 учнів Стешенка про заснування бібліотеки ім. Стешенка і, як відділ присвячений пам'яті Стешенка, передати до національної бібліотеки, яка має бути улаштована при міністерстві освіти. А для цього звернутись до відповідних з проханням урядові про видання з фондів приватних осіб. 4) Видати збірник розміром 10 листів з портретом Стешенка по такому плану: загальнобіографічний очерк, окремі епізоди студентського життя, громадську діяльність, літературні твори, про діяльність, яко І-го українського міністра і генерального комісара освіти. 5) Приводу цього належить звернутись через часопис до осіб, які мають матеріяли, з проханням надіслати все, що відноситься до пам'яті Ів. Стешенка, або дає можливість, до можна знайти матеріяли. 6) Видати похвальну грамоту викладачу, відкривши новинку поміч Ів. Мат. Стешенка молоді, тим чи іншими засобами. 6) Улаштувати лекції: 1. По школах безплатні, 2. і за гроші серед вчителів по громадстві, різноманітні характеристики видатних українських діячів, кризатишних в першу чергу життя Ів. М. Стешенка. Запросити докторів: Чеховського, Проківича, Олександрівського, Старицького-Чернявського.

Друге засідання призначено на неділю на 6 годині вечора. Міністерство освіти (Терещенківська, 2).

Дуже прошать прийняти прохання тих організацій, які не можуть прийняти участі в обмірзуванні справи. Голова тимчасової комісії С. Русава.

Слухачі підготовчих курсів українського університету, зібравшись перший раз по літній перерві 4-го вересня, вшанували пам'ять одного з найкращих синів України і найшлюбнішого працьовника на ниві народної освіти Івана Матвієвича Стешенка, висловлюють глибокий біль з приводу передчасної його смерті. Хай смерть його буде символом нам в боротьбі за ідею освіти серед рідного народу!

Дружині й дітям покійника висловлюють найшлюбніші співчуття в їх тяжкій горі.

Голова Г. Дубина.
Пісарь П. Журавльова.

ХРОНІКА.

В справі державної мови. Головні комітет партії соціалістів-федералістів, обмірзувавши тривожні чутки про заходи деяких членів уряду в справі введення для України двох державних мов або навіть одної, російської, висі в останньому засіданні постанову про те, що на Україні принципово може бути признана тільки одна державна мова—українська. Ніяких компромісів з цим державним і правним поглядом допущено бути не може. Комітет вважає, що потрібен в цій справі авторитет Українського Національного Союзу, котрий покладав би українське громадянство до певної уваги в обороні цієї основної державної справи. Що до термінів, які можуть даватися урядом для вичення української мови, то комітет вважає, що можна допустити російську мову для урядування та оповіщення на один рік, рахуючи з дня проголошення України самостійною державою, особ-те з 9-го січня 1918 р.

Пробування п. гетьмана в Берліні. У Києві одержано з Берліну офіційне повідомлення, що п. гетьман 5-го вересня вранці в супроводі українського посла в Берліні барона Штейнгеля з'явився до рейхсканцлера гр. Гертінга. У вечері у германського рейхсканцлера відбулася на честь п. гетьмана України вечеря, після якої відбувся великий прийом.

Не ревизії. Цими днями одиралися в об'їзд по губернії новопризначений губернський староста генерал П. Андрианов.

Після повернення з мейдям губернський староста вживе заходів, необхідних для реорганізації державної варті на місцях і всієї взагалі справи охорони.

Білоруська делегація. 4 цього вересня прибула з Мінська делегація білоруського уряду в складі секретаря по справах торгівлі й промисловості й державного контролера Ф. М. Вервицького, голови центральної білоруської торговельної палати П. А. Крижницького, члена правління палати В. В. Ульян. Делегація прибула для ведення безпосереднього перемовин з українським урядом по питанню товарообміну Білорусії з Україною.

Делегація по всіх справах, які торкаються Білорусії, прийме що дня від 11—1 години в помешканні білоруської торговельної палати (Фундуківська 42).

Терговельна делегація. В кінці серпня з ініціативи департаменту внутрішнього торгівлі м-ва торгівлі й промисловості організована була поїздка делегації у складі 12 представників великих торговельних фірм м. Києва у Лейпциг та Бреславль на тамтешні ярмарки. Делегати зможуть точно ознайомитись там з станом германської промисловості й ринку і зробити певні зауваження.

Для поїздки делегації німецька влада представила особливий міеня. Магістрат Бреслава та ярмаркове товариство прислало міністрові торгівлі й промисловості телеграму з подякою за присянку представників української оптової торгівлі.

До забудування Звіриччя в Телічці. Рада міністрів ухвалила, і п. гетьман затвердив постанову ради міністрів про заборону забудування околиць Києва—Звіриччя й Теліччи такого змісту:

З метою урегулювання забудування околиць Києва Звіриччя й Теліччи і у зв'язку з законом від 29-го червня 1918 р. постановлено:

1) Заборонити окремим особам, товариствам та інституціям забудування околиць Києва Звіриччя й Теліччи до видання окремих правил про забудування зазначених околиць.

2) Усі справи про забудування цих околиць передати до відомо головному уповноваженому по розробці й виконанню плану забудування вільних земель м. Києва та його околиць, котрий в разі потреби направляє їх згідно з п. 3-ім закону від 29 червня 1918 року.

3) Надати вразі головному уповноваженому по розробці й виконанню плану забудування вільних земель району м. Києва та його околиць, дозвілля окремим особам, товариствам та інституціям робити капітальний ремонт і нові будови в районі Звіриччя й Теліччи.

Затримання державного поїзду. Вночі у Києві була одержана від х. Ярського телеграма з Коренева з повідомленням, що совітська влада затримала на ст. Жолобівці український поїзд № 6, що вирушив з Києва у вівторок 4-го вересня. Совітська влада вимагає пропуску, виданого совітською владою в Москві.

Рада товариства „Провіста“ в Києві на черговому засіданні 2 вересня ч. р. заслухала доклади окремих

комісій про їх діяльність. Співносячись на докладах комісій, рада дала комісії свої директиви що до дальшої діяльності й згоду на те, що на етапе навчального року, запросила до комісії певні сили й побажала, щоб комісія, лекційна й шкільна зокрема, працювала більш інтенсивно, чим до цього часу.

Крім цього рада вислухала представників од просвітних гуртків українців Лук'янівки й Деміївки. Після докладів цих організацій представники преслили раду прийняти ці організації, як філії товариства „Провіста“ в Києві й допомогти їм в розвитку й діяльності їх культурними силами, а коли можливо, й матеріальними засобами. Представники просили, щоб в першу чергу рада допомогла отворити в їх районах школи як для дітей так і для дорослих.

Рада, вислухавши представників од Лук'янівки й Деміївки, привітала в особі представників ці організації, як нових членів т-ва „Провіста“.

Рада вважала, що вона принципово гетьмає прийняти згадані організації в склад ч-ва, як філії й запросила представників, щоб вони наперед ознайомили своїх членів зі статутом т-ва „Провіста“, а також висловили необхідні для цього формальності.

Товариство вечора. В середу цього тижня заходам укр. нар. хліборобів улаштовано товариство вечору, на яку запрошено перебуваючих у Києві професорів берлінського університету.

З українців були др. Донцов, гол. мр. конф. Шелухин і ин. Закордонних гостей неіформовано про сучасне становище на Україні. Освітлене ярко багачині причини браку довіря українського селянства до сучасного уряду і його неадекватності до праці, та до німців, яких покликав сам укр. народ через своїх представників в Центр. Раді допомогти йому в національному відродженню та у відбудування економічного ладу в нашій країні. Між українським народом та селянцями є *стось третій*, який вносить між них розкол та ненависть, що дало почин до повстання, яке приводить Україну до страшної руйни, Берлінські готелі, вислухавши з зацікавленням інформації—дякуючи залузі, що тут вперше довідувались про фактичний стан речей, і переконуються, що німецька преса фальшиво інформувала громадство про відносини на Україні.

Муляє очі. Той, хто був учора вранці в кінгарті „Вервигорі“ (бувш. „Укр. Респ.“) міг чути діалого між чиним державної варті та слугами кінгарті, що торкався до висівки кінгарті: „Ви повинні ісполнит предписаніє градоначальника через час!“

— Довольте, добродію! Щоб замазати фарбою або зняти висівку треба дати більше часу; мусимо ж знати людину, яка б це зробила... „Мне нет до этого дела! Не могу ж я через вас получать неприятности. Чтуб через час било готово!“

В дехтарівських в'язницях для дітей творяться страшні речі; смертність між дітьми досягає в останній часі до 80%; діти ходять майже голими, в одних подертих і брудних сорочках; а лежачки там ті лежать, такі голими, прикриті якимись драпками шиятками. Діти вічно голодні, брудні, худі, зелені. В кімнаті, де містяться біля 25 душ дітей, тяжко повітря і вічний і беззвучний димний плач і лежачки. Це не притулок, а якась узаконена й одержана істауція фабрика ангелів. Треба врятувати жахливу дитину й привести її до стану дехтарівських в'язниць.

Поворот доктора К. П. Суліми. До Києва вчора повернувся з Петрограда доктор Суліма, колишній кінгартський лікарський інспектор. Меж іншими, він оповідає, що в Петрограді йому вдалося врятуватися робити секції трупа осіб нещаслих з голоду; вид таких трупа дуже страшний; кости обгладнені одною шкуркою, ноги опухли, очі глибоко втажені під чоло.

Багато таких же ходячих трупів можна здобати на вулицях Петрограду. Держачка на харчові речі страшенна. За 20 хутиш житнього борошна пан лікар заплатає в останні дні 240 карб.

Український „патріотизм“ в школі старшор. Поставлено, з приводу вивиску учнів школи старшин, відбулася в школі вечеря з концертним оділом, з якою взяла участь українські артисти і хор під орудою К. Г. Стешенка. За винятком цих номерів, ніщо не нагадувало, що вечеря відбувається в важкій українській інституції. Адміністрація вживає тільки мовою української мови, а коли оркестр заграв національній українській гімн, то пачоке урочади, щоб людина влягла своє язвирство до українського національного почуття, носіишних один перед одним поїздати на під

В МІНІСТЕРСТВАХ.

Департаментом нижчої освіти розглядається затвердження міністром освіти 5 вересня ч. р.

1. Шкільний план предметів нижчої початкової школи на 1918/19 шкільний рік.

Групи	НАЗВИ ПРЕДМЕТІВ.
1.	Закон Божий Рідна мова: Арифметика Співки
2.	Закон Божий Рідна мова: Арифметика Співки
3.	Закон Божий Рідна мова: Російська мова Арифметика
4.	Закон Божий Рідна мова: Російська мова Арифметика

в минулому році на місцеві кошти, міністерство неки про приймає на державні кошти 248 вільних початкових шкіл, а саме: на Волині 41, на Поділлі 29, на Київщині 27, на Холмщині 49, на Чернігівщині 43, на Харківщині 19, на Катеринославщині 18, на Херсонщині 3, на Таврії 15, на Поліссі 4. Нових вільних початкових шкіл поки що міністерством відкривається в цьому році 345, а саме: на Волині 39, на Поділлі 50, на Київщині 59, на Холмщині 49, на Чернігівщині 44, на Харківщині 20, на Катеринославщині 41, на Херсонщині 21, на Таврії 9, на Поліссі 6 і на Холмщині 7.

Міністерство народної освіти сповідає зараз місцеві самоврядування про дозвіл на відкриття вільних початкових шкіл і розсилає їм допомогу на удержування цих шкіл по нових містах 6 серпня цього року.

Департамент нижчої освіти складає тепер другі списки тих вільних початкових шкіл, котрі ще будуть прийняті міністерством на державні кошти в цьому році і котрі ще мають відкритись в цьому ж році.

Директор департаменту нижчої освіти Л. Лешенко.

Занонпроект пенсійного забезпечення залізничників

Міністерством шляхів розроблено і вноситься до ради міністрів законопроект про реорганізацію існуючої системи пенсійного забезпечення залізничних службачих. Основна ідея законопроекту—емерітальні пенсії, п. т. установлення норм пенсій в залежності від вислуги і середнього за останні три роки служби окладу утримання. Заховуючи всі позитивні риси чинного Статуту про Окладно-Допоможу Касу екарбових залізничців, законопроект в той же час передбачає, що пенсії, призначені по бажанню учасників каси, які виходять з неї, за місяць належних їм одноразових виплат, мусять бути підвищені, ягоди вельми значно, до установлення в законі норм, а саме: при вислугі 15 років—до 1/2 середнього за останні три роки служби утримання, при вислугі 20 років до 1/2 і при вислугі 25 років—2/3 того ж утримання. Пенсії удавам учасників каси, які вмерли під час перебування на службі, рівно ж пенсіонерів каси, не можуть бути менші половини пенсій, вислужених їх чоловіками згідно з зазначеними нормами по день виходу з каси. Нарешті, в разі увільнення учасника від служби через хворобу, повзавляючи здатність до праці, зазначені вищеві норми підвищуються на 20% середнього ж за останні три роки окладу утримання.

Чинність законопроекту мається на увазі розповсюджити на всіх взагалі осіб перебуваючих в залізничному відомстві, як по вільному найму, так і на державній службі, рівно ж на службачих приватних залізниць.

Постанова міністерства продовольчих справ.

3 вересня 1918 р. № 577. Про екасування твердої ціни на сіль і соляної комісії при Харківському губернському продовольчому комітеті.

*) Де умови скриває, вельми: малолітня, ліпка, вярзування, моделювання, драматизація, всякі рухи і оживи.

II. ТАБЛИЦЮ
годки в нижній початковій школі на 1918/19 шкільний рік.

ПРЕДМЕТИ.	1.	2.	3.	4.	Разом
Закон Божий	2	2	2	2	8
Рідна мова і письмо	12	13	10	10	44
Російська мова	—	—	3	3	6
Арифметика	—	—	3	3	6
Проедвечтничий курс:	6	6	4	4	20
а) Географія	—	—	3	3	6
б) Історія України	—	—	2	2	4
в) Природознавство	—	—	2	2	4
Співки	2	2	2	2	8
	22	22	28	28	—

Школи на державний кошт.

Законом 6 серпня 1918 року в реордження міністра народної освіти та інспектора заігневаке з помічів державної скарбниці 20.726.712 карб. на утримання існуючих та на відкриття нових вільних початкових шкіл.

5 вересня міністр народної освіти затвердив перші списки тих вільних початкових шкіл, котрі приймаються міністерством народної освіти на державні кошти, і тих що, відкриваються в цьому році місцевими самоврядуваннями з допомогою від держави. З тих шкіль, котрі відкриваються

